

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

[Τα ξένα δάνεια στη γλώσσα]

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το βιβλίο της Άννας Φραγκουδάκη «Γλώσσα και Ιδεολογία», (Αθήνα 1999, Ερμής, σσ. 78-79 – με μικρές περικοπές).

Τα ξένα δάνεια είναι ένας από τους τρόπους, με τους οποίους όλες οι γλώσσες δημιουργούν νέες λέξεις. Στην ιστορία των γλωσσών δεν υπάρχει καμία «καθαρή» γλώσσα, χωρίς ξένες επιδράσεις, και, όπως γράφει ο Εμίλ Μπενβενίστ, το λεξιλόγιο όλων των γλωσσών, «τόσο των αρχαίων όσο και των σύγχρονων, είναι γεμάτο δάνεια που αλληλοδιασταυρώνονται προς όλες τις κατευθύνσεις». Η αρχαία ελληνική γλώσσα είναι γεμάτη ξένες λέξεις, γράφει στις αρχές του αιώνα ο Μ. Τριανταφυλλίδης.

Στην παλιά αυτή και πολύ σημαντική μελέτη του για το θέμα, ο Τριανταφυλλίδης αποδεικνύει ότι οι ξένες λέξεις είναι σπουδαίος πλούτος της γλώσσας, γιατί αναπληρώνουν πολύ συγκεκριμένες γλωσσικές ανάγκες, προσθέτουν νοηματικές αποχρώσεις και συνώνυμα, νέες έννοιες, φτιάχνουν παράγωγα και σύνθετα, ποικιλότητες μεταφορές, ιδιωματισμούς κ.λπ. Η «χιμαιρική¹» προσδοκία ορισμένων να καθαρίσουν τη γλώσσα από τις ξένες λέξεις θα οδηγούσε, αν μπορούσε να πραγματοποιηθεί, σε μεγάλη φτώχεια της γλώσσας.

Ξένες δεν είναι οι λέξεις ξένης ετυμολογίας, γράφει ο Τριανταφυλλίδης, γιατί τότε ξένες είναι οι λέξεις: *βιβλίο, βάρκα, πατάτα, βουνό, μούρη, τσάι, ζάχαρη, πορτοφόλι, μπαλκόνι, καραμέλα, μπρίκι, κορδόνι, κάλτσα, βαρέλι, μανίκι, πουκάμισο, κάρβουνο, ταβάνι, ταράτσα* κ.λπ. Ξένες, λοιπόν, δεν κάνει τις λέξεις η ετυμολογία τους, εφόσον έχει από καιρό ξεχαστεί, όπως γράφει ο Εμμανουήλ Κριαράς. Ξένες είναι μόνο οι λέξεις εκείνες που δεν είναι σαφείς για τους ομιλητές, που είναι «αδιαφανείς» ως προς το νόημά τους. Αν οι λέξεις με ξένη ετυμολογία ήταν ξένες με αυτή τη σημασία, τότε «το γλωσσικό αίσθημα, το ένστικτο της γλώσσας, αυτή η στοιχειώδης ανάγκη συνεννοήσεως θα οδηγούσε αυτομάτως και ασυνειδήτως» στην αλλαγή τους, γράφει ο Τριανταφυλλίδης.

Οι λέξεις με ξένη ετυμολογία, που χρησιμοποιούνται συνεχώς στην καθημερινή ομιλία και είναι σαφέστατες ως προς το νόημά τους για τους ομιλητές, αποτελούν, επομένως, μέρος του λεξιλογικού θησαυρού της ελληνικής γλώσσας, είναι λέξεις ελληνικές.

¹ Ουτοπική, αδύνατη

Κείμενο 2

[Παίζουμε τους πυροσβέστες]

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Κοσμά Πολίτη *Eroica* (1937), στην επανέκδοση του 1986 (Αθήνα: Ερμής). Το μυθιστόρημα εξιστορεί τις περιπέτειες μιας ομάδας εφήβων που ζουν σε κοσμοπολίτικο περιβάλλον στις αρχές του 20ού αιώνα. Στο συγκεκριμένο σημείο της πλοκής δύο αγόρια, πηδώντας τις μάντρες των σπιτιών πάνω στο παιχνίδι, έχουν μόλις προσγειωθεί στον κήπο του σπιτιού ενός κοριτσιού.

[...] Εξέταζε με το μάτι τα χάλια τους, τα γδαρμένα γόνατα τού Αλέκου, τα λερωμένα χέρια τους, τα ιδρωμένα μούτρα, τα πανταλόνια του αλλουνού όλο χώματα και σουβάδες.

— Παίζαμε...άρχισε ο Αλέκος. *Nous jouons aux rompiers.*²

— Πού 'ναι ή περικεφαλαία σου εσένα; ρώτησε τον άλλο.

— Εγκώ ντεν έκει περικεφαλαία, της αποκρίθηκε.

Το αίμα της ανέβηκε στο πρόσωπο.

— Γιατί με κοροϊδεύεις; Μιλώ πολύ καλά τα ελληνικά.

Τα μιλούσε καθαρά, με ανεπαίσθητη ξενική προφορά, μάλλον ένα τσιβδισμα ελαφρό επειδή δεν άνοιγε τα δόντια της αρκετά.

— Να φωνάξω τον πατέρα μου να δείτε! τούς φοβέρισε... Σιγά, τούς λέει αμέσως, ακούω περπατησιές, ελάτε στην *orangerie*³.

— Πρόσεχε, κράτα το χέρι σου τεντωμένο, τής λέει ο άλλος.

Λυγισμένοι στα δυο, προχώρησαν ίσαμε κάτω από τις πορτοκαλιές. Εκεί μέσα θα μένανε δίχως καμιά ενόχληση. [...] Μονάχα που η κάλτσα της μικρής τρίφτηκε σ' ένα κλαρί κι έφυγε κάποιος πόντος αφήνοντας μια πιο ανοιχτή γραμμή. Τώρα θα πάει ως κάτω, είτε κοιτάζοντας περίλυπη τη ζημιά. — Ε, δεν πειράζει!

Με προθυμία ο Αλέκος σάλιωσε το δάχτυλό του, κι έπειτα λίγο τρεμουλιαστά — πάντα ωστόσο αδέξιος — το ακούμπησε στην κάλτσα, καταμεσής της γάμπας, εκεί πού είχε σταματήσει το κακό, λίγο πιο κάτω από τον ποδόγυρο της φούστας. Έτσι έκανε η αδελφή του σέ κάτι τέτοιες κρίσιμες περιστάσεις.

— Ευχαριστώ. Πώς το 'ξερες;...Πείτε μου τώρα τα ονόματά σας.

— Πρώτα οι κυρίες, *ladies first*⁴, έκανε το άλλο αγόρι με μian ιπποτική χειρονομία. Πώς σε λέν' εσένα;

² Παίζουμε τους πυροσβέστες (γαλλικά στο κείμενο)

³ Το μέρος ενός κήπου που είναι γεμάτο με πορτοκαλιές (γαλλικά στο κείμενο).

⁴ Πρώτα οι κυρίες στα Αγγλικά.

- Μιλάς αγγλικά; τον ρώτησε.
- Βέβαια, έχω αγγλέζα δασκάλα στο σπίτι. Σε όλα πρώτα οι κυρίες, έτσι δεν είναι το σωστό;
- Μα όχι και στη σύσταση!
- «Α, ή όλα ή τίποτα! Ξέρετε, τούς λέει βάζοντας τα γέλια, μια φορά είπανε να κρεμάσουν κάποιο αντρόγυνο. Ο δήμιος πιάνει πρώτα τον άντρα μα εκείνος τού δείχνει τη γυναίκα του. — Μην ξεχνάς την εθιμοτυπία, τού λέει. Ladies first! Κρέμασε πρώτα τη γυναίκα μου παρακαλώ...
- Το κορίτσι στραβομούριασε:
- Πολύ ωραία! Τέτοια μαθαίνεις με τη δασκάλα σου; Μπράβο!
- Αυτό μάς το διηγήθηκε ο δάσκαλος στο αμερικάνικο σχολείο. Τί τάχα;
- Ο φίλος σου έχει πιο καλή ανατροφή.

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιος είναι ο ισχυρισμός της συγγραφέα στο Κείμενο 1 για τις λέξεις με ξένη ετυμολογία στην ελληνική γλώσσα και πώς καταλήγει σε αυτόν; (60-70 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην πρώτη και στην τρίτη παράγραφο του κειμένου 1 η συγγραφέας επιλέγει να παραθέσει αυτολεξεί την άποψη του Εμίλ Μπενβενίστ και του Μανόλη Τριανταφυλλίδη αντίστοιχα. Ποια θέση της αντίστοιχα τεκμηριώνει με αυτή της την επιλογή;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. Σε κάθε περίπτωση, μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή:

1. Στην πρόταση «Στην ιστορία των γλωσσών δεν υπάρχει καμία «καθαρή» γλώσσα» (1^η παράγραφος) τα εισαγωγικά στη λέξη «καθαρή» δηλώνουν:

- α. ειρωνεία
- β. μεταφορά
- γ. αποστροφή

δ. απορία

2. Η λέξη «αναπληρώνουν» (2^η παράγραφος) στο γλωσσικό περιβάλλον της περιόδου λόγου, στην οποία βρίσκεται, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

α. ανταποκρίνονται σε

β. αναπαριστούν

γ. αντιστοιχούν σε

δ. ικανοποιούν

3. Στην περίοδο λόγου «Η «χιμαιρική» προσδοκία ορισμένων να καθαρίσουν τη γλώσσα από τις ξένες λέξεις θα οδηγούσε, αν μπορούσε να πραγματοποιηθεί, σε μεγάλη φτώχεια της γλώσσας.» (2^η παράγραφος) ο τρόπος με τον οποίο εκφέρεται το μήνυμα δηλώνει:

α. προτροπή

β. αναγκαιότητα

γ. βεβαιότητα

δ. πιθανότητα

4. 2. Η λέξη «σαφείς» (3^η παράγραφος) στο γλωσσικό περιβάλλον της περιόδου λόγου, στην οποία βρίσκεται, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

α. ξεκάθαρες

β. εύκολες

γ. οικείες

δ. δύσκολες

5. Η γενική ενικού της φράσης η στοιχειώδης ανάγκη (3^η παράγραφος) είναι:

α. της στοιχειώδης ανάγκης

β. της στοιχειώδη ανάγκης

γ. της στοιχειώδους ανάγκης

δ. της στοιχειώδεις ανάγκης

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Εσύ και οι συνομήλικοί σου χρησιμοποιείτε καθημερινά πλήθος ξένων λέξεων και φράσεων στον λόγο σας. Αναλαμβάνεις να αιτιολογήσεις την επιλογή σας αυτή σε ομιλία που θα εκφωνήσεις σε εκδήλωση του σχολείου σου, με την ευκαιρία του εορτασμού της Ευρωπαϊκής Ημέρας Γλωσσών. (350-400 λέξεις).

Μονάδες 30

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Πώς επηρεάζουν τον διάλογο στο Κείμενο 2 τόσο οι ξένες λέξεις και εκφράσεις που χρησιμοποιούνται από τους ήρωες («Nous jouons aux rompiers», «orangerie», «ladies first») όσο και η σκόπιμη παραφθορά της ελληνικής έκφρασης (*«Εγκώ ντεν έκει περικεφαλαία»*);

Μονάδες 20**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Πώς ερμηνεύεις τη στάση των δύο ηρώων με κριτήριο τα έμφυλα στερεότυπα, όπως αποδίδονται με την έκφραση *«Πρώτα οι κυρίες»* (μονάδες 10); Ποια είναι η προσωπική σου άποψη γι' αυτό το είδος ευγένειας (μονάδες 5); Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα κείμενο 150 - 200 λέξεων.

Μονάδες 15